

ת"פ 52399/09/16 - מדינת ישראל נגד אברהם כדוג'סטי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52399-09-16 מדינת ישראל נ' כדוג'סטי

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

אברהם כדוג'סטי ע"י ב"כ עו"ד רחביה פילץ

הנאשם

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין תשל"ז - 1977. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, לפני יום 3/8/2015 הוריד הנאשם מרשת האינטרנט למחשבו האישי, לכרטיסי זיכרון חיצוניים ולדיסקים קשיחים ניידים, למעלה מ-20 קבצי וידאו ו-10,000 תמונות של חומר תועבה. בסרטונים ובתמונות מוצגים תמונות של קטינים וקטינות, בעיקר בגילאים 7 - 14, בעירום חלקי, בעירום מלא ובמהלך אקטים מיניים, הכוללים מין וגילוי או אוראלי עם בגירים או עם קטינים אחרים ועוד.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל עליו עונש מאסר למשך 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

לעמדתה של המאשימה, חומרתה של העבירה שביצע הנאשם באה לידי ביטוי בכך שהצרכנים של חומרי התועבה הם שממריצים את ייצורם. בכך גורמים הם לניצול של ילדים באופן קשה ופוגעני. המאשימה ציינה כי אין מדובר במעידה נקודתית, אלא בכמות נכבדה של חומרי תועבה.

המאשימה זקפה לזכותו של הנאשם את הודאתו, את עברו הפלילי הנקי, את אורח חייו הנורמטיבי עד כה ואת השתלבותו בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. עם זאת הדגישה כי הוא סירב להמשיך טיפול במסגרת כוללנית. לעמדתה, העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

3. ההגנה ביקשה להטיל על הנאשם צו של"צ, בהיקף מצומצם מזה עליו המליץ שירות המבחן.

הסנגור טען כי מדובר בעבירה ארכאית, שנקבעה בספר החוקים עוד קודם לעידן האינטרנט המהיר. באותה עת, כך נטען, לא התאפשרה צפייה ישירה בסרטים, ולכן נדרשו המעוניינים בכך להחזיק אותם ברשותם. לעומת זאת, כיום די בידע מינימלי על מנת לצפות בסרטים בצפייה ישירה, ואין צורך להחזיק בהם. החוק, כך טען, אינו אוסר על צפייה בסרטי תועבה, אלא על החזקה בהם בלבד, ולכן "היום אין עבירות כאלה" כלשונו.

הסנגור הוסיף כי הנאשם בודד בעולם, ולכן לא היה חשש שהוא יפיץ את חומרי התועבה. עוד טען כי הצפייה בחומרי התועבה אינה כרוכה בתשלום, ולכן אין בה כדי לעודד את ביצוע העבירות. הסנגור הפנה למאמרו של ד"ר אסף הרדוף, "החזקת פורנוגרפיית ילדים אלקטרונית - האם ניתן להרשיע, והאם ראוי, או: היכן מעדיפה החברה את הפדופילים שלה". על פי הנטען במאמר, לא כל מי שמפיק סיפוק מצפייה בדבר מתועב ומהחזקתו, תורם באופן משמעותי ליצירת הדבר המתועב. ההפללה על רקע זה קרובה יותר להפללת רעיון, מאשר להפללת המעשה.

הסנגור הוסיף והפנה לתסקירי שירות המבחן, ציין כי מדובר בעבירה ראשונה של הנאשם, כי הוא סבל מקשיים בילדותו, בבגרותו ובשירותו הצבאי, וכי הוא השתתף בקבוצות טיפוליות. לעמדתו, אין לזקוף לחובת הנאשם את אי שילובו בקבוצה ייעודית, שכן שירות המבחן מצא שטיפול קבוצתי זה אינו מתאים לו. עוד ציין כי הנאשם עובד מאוד קשה למחייתו וכי הכנסתו נפגעה בעקבות העמדתו לדיון, לאחר שנמנע ממנו להמשיך ולעבוד כמאבטח חמוש.

4. הנאשם בדבריו ביטא צער וחרטה על מעשיו, ציין שהוא משתתף בטיפול והביע תקווה שיהיה בטיפול כדי לסייע לו.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת המרכז להערכת מסוכנות:

5. שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך מספר חודשים, וערך בעניינו שלושה תסקירים. בתסקירו פירט שירות המבחן את נסיבותיו האישיות, המקצועיות, המשפחתיות והחברתיות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 51, רווק, מתגורר בגפו ונעדר קשרים חברתיים, למעט חבר אחד ואח אחד עמו הוא עומד בקשר. הוא מתמודד עם בדידות ודימוי עצמי נמוך. כישורי חייו וכישוריו החברתיים נמוכים. לנאשם אין הרשעות קודמות, אין דפוסים עברייניים ולא קיימת אינדיקציה לפגיעות קודמות. בנוסף, הוא הודה בביצוע העבירה, מורתע מפני ביצוע עבירות נוספות ופועל כדי לצמצם את האפשרויות לפגיעה עתידית, ע"י הימנעות מפורנוגרפיית ילדים, הימנעות מכניסה למקוואות והפסקת עבודתו בבית ספר.

עם זאת, הנאשם אישר כי קיימת אצלו משיכה רלבנטית לעבירה בה הורשע. שירות המבחן התרשם כי לנאשם סטייה מינית פדופילית, עיוותי חשיבה רבים וטשטוש גבולות ביחס למותר ולאסור וביחס לגורמי סיכון אליהם נחשף.

לאחר שהנאשם ביטא נכונות להשתלב בטיפול ביחס לסטייתו המינית, הוא שולב בקבוצה פסיכו-חינוכית לעברייני מין. הטיפול בקבוצה נועד לאפשר התמודדות עם משבר והכנה להמשך טיפול, ובמהלכו נבדקת התאמת המשתתפים לתוכנית המשך בקבוצה ייעודית לעברייני מין או במסגרות טיפול אחרות.

הנאשם הגיע למפגשי הקבוצה בקביעות ושיתף פעולה כנדרש. יחד עם זאת הוא מיעט לקחת חלק פעיל בקבוצה. להתרשמות שירות המבחן, התנהלותו משקפת את כישורי חייו ויכולותיו החברתיות. לנוכח זאת העריך שירות המבחן כי הנאשם יתקשה להשתלב בטיפול קבוצתי ארוך טווח ייעודי לעברייני מין. בהסכמתו של הנאשם, הוא שולב בטיפול פרטני ייעודי לעברייני מין במסגרת המרכז לטיפול ייעודי של עמותת שק"ל, והגיע לפגישה הראשונה כנדרש.

לאור כל האמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה שיקומית והרתעתית, הכוללת צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 250 שעות ועונש מותנה.

6. מעריך המסוכנות עמד בחוות דעתו על פרטיו הרלבנטיים של הנאשם, נסיבותיו האישיות, הרגליו המיניים, התפתחותו הפסיכו סקסואלית, העבירה בה הורשע ויחסו אליה והתנהלותו במהלך הבדיקה.

מעריך המסוכנות פירט את הפקטורים אותם בחן ועליהם ביסס את חוות דעתו. בשורה התחתונה ציין כי רמת הסיכון לביצוע עבירות מין על ידי הנאשם הינה נמוכה.

דין ומסקנות:

7. האיסור על החזקת חומרי תועבה נחקק לנוכח התופעה הגוברת של ניצול קטינים בתעשיית הפרסומים הפורנוגרפיים, בהם מתגלה ניצול מיני חמור של קטינים. חומר התועבה המופק בתעשייה זו הוא קשה במיוחד, ומתגלה בו ניצול מיני חמור של קטינים, לעיתים תוך נקיטת מעשי אלימות חמורים בהם (ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מספר 58) (עבירות זנות, מין ותועבה) התשנ"ז - 1997 ה"ח 2639, 472).

עמוד 3

כפי שציין בית המשפט העליון:

"הקשר הסיבתי המופיע בספרות בין החזקה ופרסום של חומרים פורנוגרפיים לבין פגיעה פיזית-מינית בילדים הוא כפול. ראשית, צריכת חומר תועבה בדמות פורנוגרפיית קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר הכרוך בפגיעה פיזית-מינית בילדים כמפורט לעיל. כמו כן, קים חשש שהמחזיק עצמו ישתמש בחומרים שברשותו על-מנת לשדל ילדים אחרים ליצור עבורו חומרים פורנוגרפיים בהשתתפותם. שנית, החזקת חומרים כאמור עלולה להביא לפגיעה פיזית-מינית בילדים על-ידי המחזיק, אשר ינסה לחקות את המעשים המוצגים בחומר הפורנוגרפי..."
(ע"פ 1269/15 פלוני נ' מדינת ישראל 23/12/2015)

לא ניתן לקבל את טענת ההגנה לפיה מדובר בעבירה ארכאית.

ראשית, בניגוד לסברת ההגנה, סעיף 214(ב3) לחוק העונשין אוסר מפורשות גם על צריכת חומר תועבה, ולא רק על החזקה בו, ומורה:

"המחזיק ברשותו פרסום תועבה ובו דמותו של קטין או הצורך פרסום כאמור אף בלי להחזיק בו, דינו - מאסר שנה..."

שנית, בניגוד לטענת ההגנה לפיה "היום אין עבירות כאלה", מציאות החיים מלמדת כי גם כיום, בעידן האינטרנט המהיר, נידונים בבתי המשפט כתבי אישום בשל העבירה הנ"ל, כעולה מהפסיקה שתפורט בסעיף 8 להלן.

כמו כן לא ניתן לקבל את טענת ההגנה לפיה צפייה בחומרי תועבה שאינה כרוכה בתשלום אינה מעודדת את ביצוע העבירות. ידוע ומפורסם כי במסגרת הפעילות ברשת האינטרנט ניתן להפיק רווח כלכלי של ממש גם מבלי לגבות תמורה ישירה מצרכן הקצה. כך, למשל, באמצעות פרסומים בתשלום המבוצעים באתר. ואמנם, המחוקק לא הבחין בין צריכת פרסום תועבה בתשלום או בחינם, לא במסגרת קביעת יסודות העבירה, ולא בהתייחס לחומרתה.

הנאשם שהחזיק 10,000 תמונות ו-20 סרטונים של פרסומי תועבה ובהם דמותו של קטין, פגע אפוא פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים.

8. מספרם הגדול של פרסומי התועבה אותם הנאשם הוריד מרשת האינטרנט ובהם החזיק באמצעים שונים, מחשבו האישי, כרטיסי זיכרון ודיסקים קשיחים ניידים, מלמדים שהנאשם פעל, לכל הפחות, לאחר

מידה מסוימת של תכנון.

הנזקים שהיו צפויים להיגרם מביצוע העבירה פורטו לעיל. כתב האישום אינו מלמד כי הנאשם גרם לנזק ישיר בפועל ממש.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה שביצע הנאשם הינה מגוונת. יש והוטלו עונשי מאסר על תנאי וקנס בלבד, אולם זאת נעשה במקרים בהם מדובר היה בפרסומים בודדים בלבד (עפ"ג (י-ם) 42483-01-16 **פילוסוף נ' מדינת ישראל** 12/7/2016), או במספר נמוך יחסית של פרסומים (ת"פ (שלום חי') 10672-12-08 **מדינת ישראל נ' אלימלך** 14/2/2012). בגין החזקה של עשרות פרסומים הוטל צו של"צ (ת"פ (שלום י-ם) 7462-10-17 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ** 13/9/2018). יש ואף בגין החזקה של אלפי קבצים, בבית ובמקום העבודה הוטל צו של"צ, אולם, הדבר נעשה בהתחשב בהליכי השיקום החיובים שהנאשם עבר, תוך קביעה כי אין זה העונש הראוי לעבירות שבוצעו (עפ"ג (מרכז) 44181-05-16 **מדינת ישראל נ' צברי** 6/7/2017). כאשר הוחזקו "מאות" או "מספר רב" של פרסומים, הוטלו עונשי מאסר בפועל או בעבודות שירות (עפ"ג (מרכז) 13572-12-15 **זקובסקי נ' מדינת ישראל** 2/11/2016, ע"פ (חי') 2359/07 **דרייב נ' מדינת ישראל** 20/9/2007, ת"פ (שלום י-ם) 53151-09-16 **מדינת ישראל נ' שהרבני** 19/11/2018).

לנוכח כל האמור, ובהתחשב בכך שהעונש המרבי שנקבע בצדה של העבירה הינו מאסר למשך שנה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

9. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הנ"ל, יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, במיוחד על רקע נסיבותיו האישיות שפורטו, בדידותו וכישורי חייו. עוד יש להביא בחשבון את הודאתו, אשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, ואת מאמציו להשתקם, הכוללים השתתפות בקבוצה טיפולית ונכונות להשתלב בטיפול פרטני ייעודי ולעמוד בצו מבחן. כמו כן יש להתחשב בפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, בעברו הפלילי הנקי של הנאשם ובהערכת המסוכנות המינית הנמוכה שהתקבלה בעניינו.

לנוכח האמור, אני סבור כי העונש המתאים לנאשם מצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

10. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר למשך 3 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 28/3/2019 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר למשך שישה חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור את העבירה בה הורשע.

ג. לאחר שניתנה לכך הסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך 12 חודשים מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן.

לנאשם הוסברה משמעות הצו, והובהר לו שעליו למלא אחר הוראות קצין המבחן. הנאשם הוזהר שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש נוסף על העבירה שביצע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ט, 14 ינואר 2019.